

המלוויזיה תהיה „אוהל הדוד טום“

ואבא רדף אחרי גונבי הנרקיסים

דואגים, כדי לברר מה קרה לשדרן הפופולרי שלהן **אלכס אנסקי**, יכולות להירגע. אלכס חוזר ארצה וכבר בשבוע הבא ימשיך בתוכניתו 707 ובקולה של אמא מעניין שקהל מעריי ציו מורכב בעיקר מנשים, הטוענות שאינן יכולות להתחיל את הבוקר מבלי לשמוע את קולו ברדיו.

לא רק מנחים עבור הדי אירוויזיון מעסיקים כרגע את אנשיהתיקשות, גם התוכנית עלי כותרת מדוברת מאד. בר עיקר דנים במנהיגיה הבאים והולכים. **נתן ברון**, מנהל בית-ספר לעיתונאות בתל-אביב, הוזמן עליידי מפיקי התוכנית להיבחן כמנחה אפי שרי. אחרי שעבר את המיבני חנים, נודע לו שעלי כותרת החליטה להסתפק במנחה אחד — **מני פאר**. דעתו של ברון: „לדעתי אני האדם היחיד הדי מתאים להנחות את התוכנית הדי“.

צריך לנהוג יותר בזהיר רות — השבוע למדו זאת על בשרם שני אנשי-בוהמה. הזמר **אוישק לוי**, שהתנגש בעת נהיגה עם מכוניתה של אשת-החברה **נהורה פלנצמן**, יצא במזל מהתאונה כשהוא בריא ושלם. אך המכונית אושפזה לתיקון. הדוגמנית **חלי גולד-דנברג**, שכליכך התגאתה בר יופיה של מכוניתה החדשה, עלתה בשעת נהיגה על בלוק ענקי, וגם היא יצאה בשלום. ואף מכוניתה מאושפזת במוסך. עכשיו תופסים השניים טרמפים.

ואת כפר הנופש של **רפי נד-סין**, אמר קיס.

באילת, עם תום צילומי הסרט של **סוזי קרטיס**, נטל רפי גלטון מצבה ענקית, ש-שימשה כתיסאורה בסרט. והעיר ביר אותה לכפר-הנופש שלו. כאשר נשאל מדוע עשה זאת,

לנהג שיש לו מזל שלא ביקש להוסיף עוד אפס לסכום הזה. על הבושה של גניבת פרחים מנער.

ימיההולדת של **אסף** (ספסטיי) **אמדרסקין** כבר הפכו עניין של מסורת. בכל שנה מזמין אבא **בני** את כל

עורכי העיתון המתחרה להקטין את כושרהיצירה שלו באמצעי עות סימום. ואז, ברגע המכריע, יופיע **פטיב מק-גארטן**, וי-יציל את לוריא ואת העיתונות החופשית של הואי.

ביום הששי ברחוב דינזי גוף בתל-אביב עמד לו נער

לקאריקטוריסט **רענן דוריא**, שהגיע השבוע לביקור בארץ. היתה הצעה מקורית להסבת שמה של רשות-השירי דור. אחרי ששמע כי **יוסף** (טומי) **לפיד** עומד להתמנות כמנכ"ל רשות-השירור, הציע לוריא להסב את שם

עוד כחודשיים היא תחזור לפעילות בתיאטרונה. גם אבא שלו, שנמנע מלהופיע בשבועות האחרונים, עובד עכשיו במרץ על תכנית מוסיקלית חדשה. האמא היא השחקנית יונה אליאן, והאבא — הזמר ששי קשת. יונה וששי מאושרים מאוד עם התוספת המשפחתית.

אריאל קשת

אך יצא לאור העולם לפני שבוע, וכבר מצלמים אותו. הוא עדיין לא יודע שאמא שלו נחשבת כשחקנית היפה של התאטרון הלאומי „הבימה“, ובשל הריינה עזבה את תפקידה הסכסי בהצגת „חלום ליל קיץ“.

דפנה אילת

כותבת ומלחינת-שירים ותיקה גם עבור תוכניות הטלוויזיה הלימודית, החליטה לעלות על הבמה לשם שינוי. היא יוצאת בהצגת-ילדים חדשה עם השחקן אבי יקיר, המקריין את קולו של קישקשתא, בתוכנית-הילדים על המסך הקטן. השניים כתבו והלחינו את התוכנית, ואפילו קישקשתא יצטרף למופע. דפנה לא עלתה על הבמה כ-15 שנים, מאז שהיתה שחקנית מתחילה. היא בוגרת להקה צבאית.

בהתערבות שנערכה לפני שבוע בין אנשי קולנוע בתל-אביב, הפסיד מנהל סרטי נוח, **דני דימברט**, אלף דולר לטובת יידו **יורם פלמן**, מי בעלי קולנוע ביי-הודו. יורם

השיב: „כאשר נחזיר את הדי מקום למצריים. אומר להם ש-איני עוזב, כי כאן קבור הסבא שלי“.

כל עקרות-הבית, שהציפו את תחנת גלי צה"ל במיכתבים

ידידיו, עם ילדיהם, למיסעדה שלו ביפו. כדי להגוג את יום-ההולדת של אסף. הילד בן 8-ביקש הפעם מכל ידידיו, ש-יביאו לו עציצים כמתנות יום-הולדת. כי הוא רוצה לפתוח משתלה בחדרו. הוא אפילו תלה שם שלט „פינת הציומח והי-נובל“.

פסל מקורי מאד, ובעל רעיונות חדשניים. הוא **מנשה** (מנשקה) **קדישמן**. מוסי-אוני-ישראל פותח תערוכה מר-שלו, המצוירת כולה על דפים מתוך ספר טלפונים. מנשקה גם ביקש מאמנים-ידידים ש-יצוירו ככל העולה על רוחם על דפי ספר-הטלפונים, שצוירו על ידו. חברת דפי זהב, המרי-ציאה לאור את מדריך-הטלפון המסווג בארץ. התפעלה מהרע-יון והחליטה להעניק את חסותה לתערוכה זו. שם התערוכה מתקשרים אל קדישמן.

אל ארמונו של המלך **אולאף ה-5** בנורווגיה הגיעו ארבע צינצנות-דבש. השולח — **יחיאל קדישא**, ראש לישכתו של מנחם בגין. הדבש נשלח לאוסלו, אחרי שיחיל התארה בארמון, שוחח עם כל אנשי המלך, וסיפר להם על ישראל שהיא ארץ זבת חלב ודבש. את טעם החלב לא היה צריך להסביר להם, אך יחיאל התרשם כי הדבש לא היה מוכר להם. לכן קיבלו אותו ישר מהמקור — מישראל. קדישאי התארה שם עם מישלחת ראש-הממשלה, כאשר נסע לקבל את פרס-נובל לשלום.

מנהל חברת-התעופה אולימפיק בישראל, **זאב קיס**, יכול להרשות לעצמו לטוס לכל מקום שירצה, אך הוא בחר דווקא באילת. אליה הגיע כדי להחליט מניתוח שעבר באחרונה. „מכל איי-הנופש בר-עולם, אני מעדיף את אילת

ומכר נרקיסים. לידו עצרה מונית והנהג קרא לנער. ביקש שלושה זרים, נטל אותם וברח מבלי לשלם. ראתה זאת סר-כנת-הציירים **חווה שי**, לא התעצלה, רדפה במכוניתה אחר המונית, רשמה את מיספרה והביאה אותו לנער. אמר לה הצעיר: „אל תדאגי, אבא שלי עיתונאי“ ואומנם **יאיר לפיד**, בנו של **טומי לפיד**, הביא את המידע לאביו. זה איתר את בעל המונית, בא אל ביתו ודרש את תמורת הפרחים. סך 25 לירות. נוסף על כך ביקש צ'ק על סכום של 250 לירות. כתרומה עבור אק"ם (אגודה לקידום הילד המפגר) והודיע

הרשות „אוהל הדוד טום“. אגב, לוריא עומד להעי-תיק את מקום-מגוריו, למשך שנה אחת לפחות. להונולו שבהוואי. הקאריקטוריסט, ש-ציוריו מתפרסמים בחשובים שבעיתוני העולם, קיבל הצעה מעיתון יומי בהוואי להצטרף למערכת שלו, כדי לסייע לו במאבק עם העיתון המתחרה באי. לוריא עשוי להיענות בחיוב להצעה ולהתגורר עם מישפחתו שם. ידידיו בארץ, ששמעו על כך, כבר ראו בעיני רוחם כיצד ישתלב רענן בעתיד באחד מפירקי סידרת-המתח הדי טלוויזיונית הוואי 50: הסרט יספר על הזמנתו לאי ועל תכני

גליה ישי

הידועה בעיקר לצופים הצעירים כשחקנית בהצגות-ילדים, הוציאה ספר-שירים מפרי עטה. היא פנתה אל במאי התיאטרון הקאמרי, שמואל בונים, שביים אותה בעבר ב„רביעיית מועדון התאטרון“, והמצייר בשעות הפנאי שלו, וביקשה ממנו לאייר את הספר. התוצאה — ספר בשם „כתב חושם“, עם רישומים של בונים. גליה, החושבת כשחקנית החליטה לגייס יודות שלה כדי להרכיב הצגת-ילדים המבוססת על הספר. הזמרת קורין אלאל הלחינה השירים וחגית רכבי ביימה.